

ישע שלנו

את מנגינת ההתיישבות והבנייה לא ניתן להקפיא

על הפרשה ישע

הרב חנן פורת - חבר כפר עציון וחבר הנהלת יש"ע המתחדשת

המאבק לא תם!

עצמם להיות משל, והם צופנים - בעצם הווייתם - רמזים עמוקים לעולמות נסתרים. מנקודת מוצא זו לא ניתן - גם לדעת הרמב"ן - להסתפק בהבנת המאבק כפשוטו, ויש לפענח את ה'קודים' והמסרים הצפונים בו: 'קוד הזמן' - ו'קוד המגע'. 'קוד הזמן' - הצפון במילים: "עד עלות השחר", ו'קוד המגע' - הצפון במילים: "ויגע בכף ירכו". על 'קוד הזמן' - הנמשך 'עד עלות השחר' - עומד מדרש לקח טוב ואומר: "וייאבק איש עמו עד עלות השחר" - עד שיעלה השחר לישראל, לפי שהגלות דומה ללילה והגאולה לשחר. ובכן, לפי מדרש זה ליל המאבק בין יעקב ושרו של עשו, רומז ללילה ארוך ואפל של גלות ונרדדים שכדי לשרוד בו יש צורך להצטייד בכוחות גדולים של אמונה וציפייה לישועה כדברי ר' יהודה הלוי בשירו: "ציון הלא תשאליו": "אשרי מחכה ויגיע ויראה עלות אורך ויבקעו עליו שחרירך..."

לפשר 'קוד המגע' בכף הירך, רומז המדרש בבראשית רבה (ע"ז, ג'): "ויגע בכף ירכו" - נגע בצדיקים וצדקניות, בנביאים ובנביאות שעתידיים לצאת ממנו, ואיזה - זה דורו של שמד". הבה ננסה לרדת לסוף דעתם של חכמים, ולפענח את סוד הקשר שבין המגע בכף הירך, לבין הפגיעה בצאצאיו של יעקב. כידוע, נזרת לשון הקודש ממתן שמות מפורשים לאיברי המין, לפיכך מכונה איבר המין הגברי על שם הירך הסמוכה לו, והבנים נקראים יוצאי ירך אביהם, כדברי הכתוב: "ויקח כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש" (שמות א', ה'). מגעו של המלאך בכף ירך יעקב, מעידה אפוא

המשך בעמ' 7

יותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר. וירא פי לא יכל לו, ויגע בכף ירכו... ותקע פף ירך יעקב בהאבקו עמו. (בראשית ל"ב, כ"ה - כ"ז).

המאבק ההרואי, אפוף המסתורין, בין יעקב לבין המלאך הניצב באישון לילה לעומתו, מעורר שאלה קשה בפרשנות המקרא: האם היה זה מאבק ריאלי - כאן על פני האדמה, או שמא חלום ומשל היה. בשאלה נכבדה זו נחלקו גדולי הדורות - הרמב"ם והרמב"ן. לדעת הרמב"ם, ב'מורה נבוכים' (ב', מ"ב) לא היה זה מאבק ריאלי אלא חזון נבואי, שכן לדעתו אין להעלות על הדעת שיתקיים מגע פיזי בין אדם למלאך ולפיכך הוא קובע בפסקנות: "וכך אני אומר גם בפרשת יעקב, באומרו: "וייאבק איש עמו" שהיה זה חזון, כיוון שנתבאר בסוף שהוא מלאך". אך הרמב"ן בפרשת וירא (י"ה, א') חולק בחריפות על דברי הרמב"ם ומקשה: "ואם הכל במראה נבואה, לא ידעתי למה היה צולע על ירכו בהקיץ", על כן סבור הרמב"ן שהמאבק בין יעקב למלאך לא היה חלום נבואי בלבד, אלא התרחש כאן על פני האדמה, בפועל ממש. לפי פשוטו של מקרא, ודאי שהצדק עם הרמב"ן, וצליעתו של יעקב, קשה לקבלה כהמשך החלום או כמין 'תגובה פסיכוסומטית' שמקורה בעולם הדמיון והיא משפיעה על האדם גם לאחר הקיצו משנתו. אך למרות זאת אין ספק כי התרחשות ממשית זו אינה אלא 'קצה הקרחון' שעשירית ממנו מבצבצת מעל פני המים ותשע עשיריות חבויות תחתיה, 'כעין הקרח הנורא' (יחזקאל א' כ"ב).

בסיפור כגון זה 'הגדול מהחיים', הופכים החיים

ירושלים	תל אביב	חיפה	חברון	שכם	בארשבע
16:02	16:16	16:05	16:17	16:05	16:19
17:15	17:16	17:14	17:16	17:14	17:18

ניסת שבת
צאת השבת

חדשות ישע

אור חדש

בימים האחרונים יצא ממכבשי הדפוס הספר 'מעט מן האור' לספר בראשית - אסופת מאמרים לפרשת השבוע, פרי עטו של הרב חנן פורת, איש כפר עציון וחבר הנהלת ישע המתחדשת, שראו אור מדי שבת בשבתו במרוצת שבוע שנים בעלון 'מעט מן האור'.

הקו המנחה בספר זה מקורו במימרתו של הראי"ה קוק זצ"ל: "הישן יתחדש והחדש יתקדש", והדבר בא לידי ביטוי הן במאמרים הנושאים מסרים מקוריים ורלוונטיים, והן בתמונות ובשירים - חדשים וישנים - המלווים את הספר לכל אורכו ונוסכים בו רוח חדשה ורעננה. הספר מיועד בראש וראשונה ללימוד פרשת השבוע על יסוד עיון בפשוטו של מקרא ובמדרשי חז"ל והפרשנים השונים, אך על פי הגדרת המחבר "אין הוא מיועד רק לבני תורה אלא לכל אדם הצמא ללמוד תורה, ויותר מכך

לחיות תורה - המאירה באור חדש לכל דור".
הספר יוצא לאור בהוצאת ספריית בית אל.
מחיר מיוחד: 75 ₪ (כולל דמי משלוח).
להזמנות: ספריית בית אל 02-6427117 או
באתר: www.beitel.co.il.
להזמנות מרוכזות, לגופים ולמוסדות:
052-6070920 ●

פתילאור - יחד מוסיפים אור

נרות חנוכה להוסיף אור ולקיים עם אותם ארגונים מצוות ופעילויות נוספות.
במהלך המבצע ימכרו פעילי הארגונים ערכות "פתילאור" - מארז של 44 כוסיות זכוכית מלאות בשמן זית מובחר יחד עם פתילות מוכנות להדלקה - כאשר חמישים אחוזים מהרווחים של כל ערכה ילכו לטובת הארגונים ובכך נוכל כולנו להרוויח פעמיים - גם לרכוש פתילות ושמן מובחרים להדלקת נר חנוכה בהידור וגם להיות שותפים עם אנשי גוש קטיף, לחזק את אנשי שדרות, להפיץ את תורה בגרעינים התורניים, לחזק את ההתיישבות בחבלי ארצנו, ולסייע לעמותות החסד, ההתנדבות, והחזרה בתשובה במקומות שונים ברחבי הארץ.
מוקד הזמנות ארצי: 054-5684341 ●

בחנוכה הקרוב יש הזדמנות להאיר גם את החנוכייה הפרטית וגם להפיץ אור רוחני ואמוני בעם ישראל.

זה החל מיוזמה של ועד מתיישבי גוש קטיף ומטות ערים שקיימו בשנים האחרונות מבצע למכירת ערכות 'פתילאור' לחנוכה שהכנסותיו הוקדשו למגורשי גוש קטיף. השנה כבר מדובר במבצע גדול של חיבור ואיחוד כוחות, אליו חברו גופים מתחומים שונים ובהם: ועד המתיישבים, מרימים את הדגל, מועצת יש"ע, מטות ערים, חומש תחילה, אורות חסד, שעלי תורה, פנים אל פנים, קוממיות, לב יהודי, בית מוריה, למען אחי ועולם קטן - אשר התאחדו תחת הכותרת: "יחד מוסיפים אור". כבר לימדונו חז"ל שמצווה גוררת מצווה וכך ישנה אפשרות באמצעות כספי קניית

יחד שבטי ישראל

מגוון רחב של ברכונים וזמירונים לשמחות ואירועים, למוסדות חינוך ולארגונים הקדשות מוטבעות | כריכה ייחודית לכמויות גדולות
בחוצאת **שילה** ● **ברכץ** בית אל
shilo_b@017.net.il, 02-9973875

הפלשתיני" (גל"צ, 19.11.07). אכן 'בעיה'.
על אף הדברים הללו, אולמרט אינו מסתפק
בהנמכת קומה של האומה, ומכריז על
התחייבות ישראלית להקפאת בנייה ועקירת
מאחזים. **בעוד אבו־מאזן מדבר על ירושלים
כעל בירת המדינה הפלשתינית ועל שיבת
הפליטים לתל־אביב לחיפה ולבאר־שבע
ועל עמידה איתנה על עקרונות האומה
הפלשתינית, מדבר ראש ממשלת ישראל
על הקפאת בנייה – כולל גידול טבעי באזור
שבו מתגוררים חיים יוצרים וגדלים כמעט
300,000 ישראלים ועל גירושם של אלפים
המתגוררים במאחזים.** העיוות בנושא לא
מתחיל בהכנות לאנאפוליס. הוא החל כבר
במפת הדרכים שמהווה "נר לרגליו" של
אולמרט. מה בעצם הכריז ראש הממשלה,
בעקבות קודמו בתפקיד אריאל שרון שאימץ
את מפת הדרכים? שהשלב הראשון במתווה
הזה הוא שהפלשתינים נלחמים בטרור וישראל

לא ניתן להקפיא

**שעות בודדות לאחר שראש
ממשלת ישראל מודיע על
הכוונה להקפיא את הבניה
ביו"ש ומחליטה על שחרור
אסירים כ"מחווה" לאבו־מאזן,
הטרור שוב מרים ראש: קסאמים
על אזור אשקלון, מתקפת
פצמ"רים על קיבוצי עוטף
עזה, פיגוע ירי בשומרון וניסיון
חדירת מחבלים לנתיב העשרה.
כל מי שעיניו בראשו יתקשה
להתעלם מההקשר. התשובה
האמיתית לטרור היא המשך
ביסוס וצמיחת ההתיישבות. את
המנגינה הזו לא ניתן להקפיא.**

מקפיאה את הבניה ביו"ש. המשמעות של
האמירה הזו היא שהמלחמה בטרור והמלחמה
בבנייה ביו"ש הן על אותו מישור!
נפרוט אמירה זו לפרוטות כדי להבין את
חומרתה: המלחמה באותו מחבל מרצח מן
החמאס שזומם להתפוצץ בבית קפה הומה
אדם בתל אביב ולקטול זקנים, נשים וטף – יש
לה מקבילה בצד השני והיא למנוע מן הזוג
הצעיר עם חלומות שאיפות ואידיאלים שרוצה
להתיישב בלבה של ארץ ישראל – לבנות את
ביתו בשומרון. זוהי משוואה מקוממת, נואלת,
בלתי מוסרית. ואת המשוואה הזו אימצה
הממשלה בעבר, ומתכוון אולמרט ליישם בזמן
הקרוב. זוהי הזחילה של המדיניות הישראלית
מול הפלשתינאים והאמריקאים. **אנו לא נוכל
להשלים עם הקפאת הבנייה בישובי יש"ע.
למול כל הגזרות תמיד ידענו בכל זאת
להמשיך להתקדם ולהתפתח. הנחישות
בצדקת דרכנו, במלחמה היומיומית על
ההתיישבות מחייבת את ניצחוננו בפריצת
המחנק שמתכנן לנו ראש הממשלה. זו תהיה
תשובתנו האמיתית לטרור, לא כהשוואה בין
התיישבות לטרור, אלא להבדיל בין כוחות
האור לכוחות החושך, נגד טרור רצחני נגביר
התיישבות ואחיה בארץ.**
התיישבות החפצה חיים מוכרחה להמשיך
לגדול לצמוח ולהתבסס, כדי להבטיח את
המשך חייו ביהודה ושומרון ושמירתם בידי
מדינת ישראל לאורך ימים ושנים. בימים
הקרובים נתחיל בשורת צעדים **כדי להוכיח
שלא ניתן לייבש את החיים ברחבי יהודה
ושומרון, את המנגינה הזו – לא ניתן
להקפיא.** ●

לוח האירועים של יום שני האחרון נראה
כמעט כמו יומן מלחמה. בשעה 15:00 מטח
של כעשרים פצצות מרגמה לעבר קיבוץ
מפלסים וקיבוץ ארז, ב־16:30 מטח רקטות
קסאם לעבר אזור התעשייה של אשקלון
והמועצה האזורית שער הנגב, ב־23:00 נרצח
עידו זולדן הי"ד, בן 29 משבי שומרון בפיגוע
ירי סמוך לקדומים, וב־23:30 ניסיון חדירת
מחבלים ליישוב נתיב העשרה, שמסתיים
בשני מחבלים הרוגים. כל מי שעיניו בראשו
יתקשה להתעלם מההקשר. **שעות בודדות
לאחר שראש ממשלת ישראל מודיע על
הכוונה להקפיא את הבניה ביו"ש ומחליט
על שחרור אסירים כ"מחווה" לאבו־מאזן,
הטרור שוב מרים ראש, וממשלת ישראל
מעניקה פרס לטרור.** לקראת ועידת
אנאפוליס החליטה הממשלה להיענות
לדרישתו של "הפרטנר" ולשחרר כ"מחווה"
נוספת (אגב, מתי הפלשתינים עשו איזה
"מחווה" קטנה בשבילנו?) 450 מחבלים
נוספים. אולם זה אינו מספיק עבור מחמוד
עבאס. הוא דורש לשחרר לא פחות מאלפיים
מחבלים, כולל רוצחים. האם אין סתירה
גדולה יותר בין דרישתו זו של אבו־מאזן לבין
התחייבותו להלחם בטרור? האם אין זה ברור
שמי שמבקש להזרים אלפי מחבלים לשורות
ארגוני הטרור, אינו מנסה אפילו להעמיד
פני נלחם בטרור? כלומר: אין כאן שאלה מי
מבצע קודם את חלקו במפת הדרכים. ישראל
מכריזה על ביצוע חלקה ביום בו אבו־מאזן
מוכיח שאין לו צל צלה של כוונה למלא את
חלקו.

ככל שמתקדמים הימים נראית ועידת
אנאפוליס כמו בדיחה עצובה. עצובה אבל
עדיין מסוכנת. על אף החשש ואולי הכוונה
של אהוד אולמרט לדבר או להצהיר על
חלוקת ירושלים, על הקמת מדינה פלשתינית
מסוכנת ועל גירוש רבבות ישראלים ביהודה
ושומרון – דווקא הערבים לא מוכנים לוותר
אפילו על פסיק מדרשוותיהם המקוריות
שמשמעותן – חיסול מדינת ישראל.

האבסורד זועק לשמים ואולי יותר מכך
הפגיעה בחוסנה של מדינת ישראל, כשראש
ממשלה ישראלי פונה לאבו־מאזן, מנהיג
שכולו בלוף, ו"מבקש" ממנו להכיר במדינת
ישראל כמדינה יהודית. "ראש הממשלה
הבהיר ששירובם של הפלשתינים להכיר
במדינה יהודית מקשה עליו מול הציבור
הישראלי – 'העובדה שאתם לא מסכימים
להכיר במדינת ישראל כמדינה יהודית בעייתי
מאוד מבחינתנו' – אמר אולמרט לעמיתו

חיבת החורץ של גדולי ישראל

הרב חרל"פ "ממנה נובע הכל" חלק ב

של הנקודה ההיא ימנעו בזה כל השפעת האורה והקדושה שבאה דרך הצינור הלזה. הנקודה העיקרית והמקור שממנו שאבו ישראל את חיי הקדושה שלהם בזמן החשמונאים הייתה בדברים שבהם מתגלה התייחדותם של ישראל... ובעיקבתא דמשיחא הנקודה העיקרית היא ארץ ישראל וממנה נובע הכל,

אחר פטירתו של הראי"ה קוק זצ"ל, שימש הגרי"מ חרל"פ כראש הישיבה, והרב שלום נתן רענן זצ"ל היה למנהל הישיבה. הרב חרל"פ חיבר את סדרת הספרים - 'מי מרום', המביאה בירורים עמוקים ויסודיים באמונה, מחשבה ופנימיות התורה. בין הספרים: 'לחם אבירים', ספר ובו ביאור

ומבלעדי ההתאחויות בה אין שום השפעה של קדושה בעולם, ואין פלא אם כל העמים רוצים לעכב בעד ביאתם של ישראל בארץ הקודש והתקשרותם בה, וכל כובד ההתנגדות שלהם היא בעיקר על הנקודה הזאת" (מעייני הישועה עמ' קצו').

על פי הרב חרל"פ סדר הגאולה הוא כזה שהשיבה לארץ ישראל היא הבסיס הראשון והיא זו שמביאה ומולידה את החזרה לכל קיומי התורה והמצוות: "כשמגיע תורו של אור ישראל להופיע בהדר קדש, מתחילה רוח התשובה לפעם, ובגלוי ובסתר מכים המה גלי התשובה על הלבבות וחודרים אל תוכם, כל נקיפה לבבית היא נקיפת התשובה, שיבת ישראל לארץ קדושתו, כשם שהיא ראשית צמיחת ישועתו כן היא גם ראשית תשובתו, כלפי החטא של "וימאסו בארץ חמדה" נעשית ארץ ישראל חמדת וכסיפת של הלבבות. נוהרים אליה כל בית ישראל ובאים שמה לקומם הריסותיה ולבנות שוממותיה. וסוף סוף ממנה ועל ידה יגיעו גם לתשובה

לשמונה פרקים להרמב"ם, ספר פירוש למסכת אבות, ופירוש על הגדה של פסח, 'מעייני הישועה' - על התקופה, 'אורי וישעי' - על ראש השנה ויום כיפור, 'בינת המקראות' - פירוש על התורה, ו'טובים מאורות' - סביב ספרו של הרב קוק - 'אורות'. בנוסף כתב הרב חרל"פ גם את 'בית זבול' - שו"ת וחיידושי התלמוד, 'הד הרים' - אגרות בין הרב חרל"פ לרב קוק ולבנו הרב צבי יהודה הכהן קוק ו'צבי לצדיק' - על רבו הרב צבי מיכל שפירא.

כיצד לממשיכו של הרב קוק בהוראת דרכי הגאולה בדורנו עסק הרב חרל"פ בגילוי הקשר בין עם ישראל לארץ ישראל. הרב חרל"פ טבע את המימרא כי בכל דור ישנה מצווה מרכזית שעליה יש למסור את הנפש ודרכה עוברת התורה, ובדורנו, זוהי מצוות יישוב ארץ ישראל: "בכל תקופה ותקופה ישנה נקודה מיוחדת, שדרך הנקודה היא מאיר כל הטוב ומתוכה מתנוצצים כל קיומי התורה והמצוות שבתקופה ההיא, שיוצאים הם שאם יעכבו בעד הפרחתה

Fetex WindBlock

פליזים איכותיים במחירים חסרי תקדים

שחור-כתום

שחור-בד

כחול-כהה-אפור

שחור-בורדו

שחור-כחול

שחור-ירוק

180 ש"ח
לפליז WindBlock (חם רוח)

160 ש"ח
לפליז רגיל

ניתן להשיג מעילים ללא כיתוב

www.Fetex.co.il אחריות לשנה

להזמנות: 052-8903905

מתפשרות, אלא או להיות או לחדול...אנו נדגול בשם ה' ונתאמץ לזקוף למעלה את קומתנו שנכפפה בגלות, ולא נוותר על כל מה שירשנו מאת ה' אלוֹקינו, ואל נבוז למתנתו אף על שעל אחד בארץ..."

הרב יעקב משה חרל"פ נפטר בז' בכסלו תשי"ב (1951). עם פטירתו, החל למלא את תפקיד ראש הישיבה הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל ביחד עם הרב שלום נתן רענן זצ"ל. ●

המלאה לשוב באמת ובתמים לכל קדשי ישראל, כאמור בפרשת התשובה: "אם יהיה נדחך בקצה השמים... והביאך אל הארץ... ומל ה' אלקיך את לבבך" (מעייני הישועה קנ').

כשהגיעה הצעה להסכם החלוקה על ידי האו"ם התנגד הרב חרל"פ לכל ויתור אפילו בדיבור ואפילו על שעל אחד מארץ ישראל. למרות טיעונים כבדי משקל בהם הצלת יהודי אירופה (שנת תרצ"ז - 1937) כתב כי טוב יותר לחותמים לקצוץ את ידיהם ולא לחתום: "על דבר השאלה אם שרי (=מותר) לוותר על חלק מארץ ישראל, הנה הדבר ברור ופשוט דחילה לישראל לוותר.. משה רבנו עליו השלום, כשהתחנן לעבור בארץ, התחנן שיעבור בכל הארץ, ולא רק בהשפלה, כי אם גם בהר"ההר הטוב הזה הלבנון"... ואין ספק, כי אם יגיעו הדברים ויצטרכו חלילה לחתום על כתב חוזה בין לאומי שמשמעו יהיה וויתור איזה שהוא מכל זכותנו על ארץ ישראל, נוח יותר להחותמים לקצוץ בהונות ידיהם ולא יקצצו בנטיעות גן רוזה כשם שהאומר כל התורה מן השמים חוץ מאות אחת, הרי הוא כופר בעיקר, כן האומר כל ארץ ישראל לישראל חוץ משעל אחד, הרי הוא נוטל מקדושת הארץ ואת נפש ישראל הוא קובע באיזה היתר יסכימו לקרוע ארץ ישראל לגזרים, לשוח יד במקדש ד', לזלזל בחלק ממתנת אלוֹקים, אשר נתן לנו לנחלה, נחלת עולמים? ארץ ישראל לישראל היא ארץ החיים, אשר כל שפע של חיים יונקים ישראל מארץ הקודש, והיא לישראל מהאיברים שהנשמה תלויה בהם, אשר גם חסרון כל שהוא מעכב בעד החיים כניקב הלב... באים אלינו בהצעות לפשרות, ולא ידעו ולא יבינו כי התהוות וחדלון אינו

מחפש מתנה לחנוכה?

ספר
מלחמת התרבות
מאת הרב אלי הורביץ זצ"ל הי"ד

לפרטים והזמנות
052-8990321
דביר

זרעין חומש שאנו פותח במבצע הרשמה לרכישת מגרשים בחומש

לאשתר & חקין

כנס הפתיחה

ביום ה' י"ט כסלו 29.11 בשעה 19:00
באכסניית בני דן, רח' בני דן 36, ת"א

בתוכנית הצגת סרטה של מנורה חזני התנערי

שיחה עם הבמאית על השיבה לחומש
הרשמה לרכישת מגרשים.

"בנה ביתך בחומש"

מתוך אמונה בזכותנו על ארץ ישראל שאינה זקוקה לאישור
מתוך אמונה בצדקת הדרך.
מתוך בטחון שישוּבנו חומש ישוב ויבנה במהרה.
אנו מזמינים אתכם להיות שותפים עמנו ולרכוש מגרש בחומש.

סיפור של מקום על זיהוי זהות

בשל רוחבו ומתינותו. תחילתו של עמק זה ב'ואדי אל-אברד' שראשיתו בשכם, כך שהמקום הראשון שפגשו השניים בבואם מחרן הוא שכם.

ישנה מחלוקת על משמעות המילים בפסוק: "שלם עיר שכם". רש"י במקום מביא את המדרש: **"שלם בגופו - שנתרפא מצרעתו, שלם בממונו - שלא חסר כלום מאותו דורו (שנתן לעשיו), שלם בתורתו - שלא שכח מתורתו בבית לבן"**. ע"פ רש"י המילה "שלם" מתייחסת למצבו של יעקב בבואו לשכם, לאחר כל התלאות שעבר בדרך. מוצע פירוש נוסף הטוען כי **"שלם"** הוא שם גיאוגרפי של עיר בסביבות שכם, בה עבר יעקב בדרכו לשכם. ישנם חוקרים המזהים עיר זו עם הכפר **'סאלם'** במדרונות הר כביר סמוך לשכם. כפר זה יושב על שרידים של ישוב שומרני מן המאה ה-8 לספירה הנקרא **'שלם רבתה'**. זיהוי זה קשה כיוון שכפר זה אינו יושב על-יד הדרך הנוחה המובילה לשכם. בשביל לעבור דרך עיר זו היה צריך יעקב לסטות מן הדרך הנוחה, סטייה אשר

"יבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען כבאו מפדן ארם; ויחן את פני העיר ויבן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו, מיד בני חמור, אבי שכם, במאה קשיטה" (בראשית ל"ג, י"ח - י"ט).

יעקב אבינו נאבק במלאך ה' במעבר נחל יבוק המצוי בעבר הירדן המזרחי אל מול הישוב חמדת. לאחר מכן עובר יעקב בסוכות המזוהה 'בתל דיר-עלא', במניפת הסחף של היבוק, ומשם עולה אל "שלם עיר שכם".

הדרך בה חוזר יעקב מחרן, היא כנראה אותה הדרך בה הלך סבו אברהם כשהגיע לארץ בפעם הראשונה. גם אצל אברהם נכתב **"ויַעֲבֹר אֲבְרָם בְּאַרְץ, עַד מְקוֹם שָׁכָם עַד אֵלוֹן מוֹרָה"** (בראשית י"ב, ו'), כלומר המקום המיושב הראשון אליו מגיעים אברהם ויעקב בארץ ישראל הוא שכם. דרכם עברה כנראה לאורך השבר הסורי-אפריקאי, בצד המזרחי של הירדן עד איזור היבוק, ומשם עלו להר דרך עמק תרצה, מצפון להר כביר-אלון מורה. עמק זה היווה בעבר דרך נוחה בין ההר לבקעה

הספר לומדים ביישוב עתניאל שבהר חברון והילדים הבוגרים יותר לומדים בסוסיא או במוסדות חינוך מחוץ לאזור. עוד במקום: משחקיה יפהפייה לילדים, חוג תלמוד תורה, סניף בני עקיבא ועוז, ספריה עשירה, והתעוררות בחיי הקהילה והתרבות - כולל תרבות תורנית - גם למבוגרים שבחבורה. מרבית התושבים עובדים בערי הסביבה - אשקלון, קרית גת ובית שמש ממערב, קרית ארבע ועתניאל ממזרח - חלקם אף נוסעים רחוק יותר וחלקם אנשים שתורתם אומנותם.

בנגוהות יש גם תעשייה הולכת ומתפתחת: **חברת נגו אופ בע"מ** שעוסקת בפיתוח טכנולוגיות ייחודיות ובניית מערכות אופטיות. **יקבי המלך שלמה** בו מיוצרים יינות וליקרים ייחודיים בטעמים מפתיעים, ולאחרונה אף ניטע כרם השייך ליקב. **מכון רדיית דבש** בבעלות תושב היישוב, אשר אוסף את חלות הדבש מן הכוורות המפוזרות בסביבה ורודה אותן במכון ביישוב, **וחקלאות** - תושבים שעוסקים בעבודת האדמה, ומשווקים את תוצרתם - עגבניות, זיתים להפקת שמן, דלורית ועוד...

אנו גרים בנגוהות מכל הסיבות הטובות: חיזוק ההתיישבות והאחיזה בחבל ארץ זה, חינוך ילדינו לערכים של אהבת העם והארץ תוך הגשמתם בפועל, ואיכות חיים אמיתית במקום קסום ושלו. **מצטרפים אלינו? •**

לפרטים:

נילי, רכזת קהילה: **054-4937096**
מזכירות היישוב: **02-9605188**

חברת להתיישבות

נגוהות חוגת עשור

מזרח לחבל לכיש, בשיפוליו המערביים של הר חברון שוכן היישוב נגוהות. היישוב שוכן במיקום מיוחד עם תצפית על הסביבה כולה בנוף עוצר נשימה ואוויר הרים צלול ורענן. ניתן להגיע ליישוב ממזרח דרך היישובים בית חגי ועתניאל אשר בהר חברון, וממערב דרך המושב שקף שבחבל לכיש. בשנת תשמ"ב (1982) הוקמה במקום היאחזות נח"ל, זאת בשל חשיבותו האסטרטגית וכדי לעבות את ההתיישבות באזור. בשנת תשנ"ח, בגלל מחסור בגרעין נח"ל שיאיש את ההיאחזות, הוחלט לגייס חיילי הסדר שהתנדבו לשירות נוסף, שישוהו במקום. הם הקימו בית מדרש, שיפצו את המבנים ועסקו בפיתוח ההיאחזות. עם השנים הפכו החיילים לבעלי משפחות, וכך לאט לאט הפכה ההיאחזות ליישוב. בהדרגה התווספו זוגות צעירים ומשפחות וכך התרחב היישוב וכיום, בפתיחת שנת העשור, מונה היישוב עשרים ושבע משפחות, שלושה רווקים, וילדים במגוון גילאים.

נגוהות מורכבת משלוש שכונות - שכונת קבע ראשונה המונה ארבע-עשרה יחידות דיור דו-משפחתיות, שכונת קרוואנים ושכונה מערבית - "גבעת הבוסטר" - המונה ארבע משפחות ושני רווקים. אנו בנגוהות צופים קדימה, ומקווים בע"ה להמשיך את הבנייה - הן בניית קבע והן שכונת קרוואנים חדשה. בשנת תשס"ה הוקמה בנגוהות מדרשת שילוב לבנות שירות לאומי. בנות המדרשה משתלבות בשירות לאומי במוסדות היישוב ובערי האזור, ומהוות חלק חשוב ובלתי-נפרד מחיי היום בנגוהות. ביישוב ישנם פעוטון, במבנה חדש מרווח ומצוייד, ושני גני ילדים (בהפרדה בין קבוצות הגיל השונות). ילדי בית

ישע שכלנו

ממצרים קבר בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור במאה קשיטה... " (יהושע כ"ד, ל"ב).

על פי כל הנתונים הללו, השטח שבין קבר יוסף לבין מחנה הפליטים בלטה ובאר יעקב שחפירתה מיוחסת ליעקב אבינו – שטח הנמתח לאורך 800 מטרים – הוא שטח המינימום של השדה אשר קנה יעקב בשכם. מדובר בזיהויה של רכישת הקרקע השנייה בהיסטוריה היהודית, אחרי מערת המכפלה.

על העיר שכם, על הכפר סאלם ועל מקום 'חלקת השדה' ניתן לצפות 'ממצפה יוסף' על הר גריזים, בסמוך לתל אֶרֶאס.

בכתב: אריאל פילבר

איננה הכרחית. נראה כי ביקורו של יעקב בשכם הותיר באזור רושם רב לדורות. מצפון למחנה הפליטים 'בלטה' (מלשון 'בלוט', פריז של האלון, המזכיר את שם 'אלון מורה') נמצאת באר הנקראת 'באר יעקב', והמסורת מספרת כי באר זו נחפרה על ידי יעקב אבינו כשהגיע לשכם.

בשנת 1852 מבקר בשכם החוקר אדוארד רובינסון, ומעלה שאלה לגבי הצורך של יעקב לחפור באר. הרי איזור זה של שכם ממוקם על קו פרשת המים הארצית ומבורך במי גשמים ומי מעיינות כגון: עינות עסכר, עין סירין וכו'. מדוע משקיע יעקב אבינו אנרגיה לחפור באר, ולא משתמש במים הקיימים באזור? ועונה רובינסון – כנראה שיעקב אבינו למד מהניסיון הקודם של סבו ואביו, אברהם ויצחק, אשר רבו עם שכניהם על המים. יעקב העדיף ללכת לשדה שקנה בשכם ולחפור שם באר אשר תהיה מקור מים פרטי שלו. כאשר מקור המים בשטחו, אין איש שיריב איתו. על פי השערתו של רובינסון, **הבאר הקרויה 'באר יעקב' וצפון מחנה הפליטים בלטה יושבים על השדה אשר קנה יעקב בשכם! נוסף על כך, ציון קברו של יוסף כיום בשכם מקובל ע"פ כל המסורות: היהודית, הנוצרית, המוסלמית והשומרונית, ועל כך אין עוררין.** על קבורת יוסף נכתב ביהושע: "ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל

דרושים עובדים באזור ירושלים
עבודה בעלת אופי אידאליסטי וציוני
גילאים: 16-25
תחילת עבודה מיידית
גם לתקופת חנוכה
לפרטים: 052-5666948

פליז איכותי מבית - benline קולקציית חורף תשס"ח
עם הכיתוב **יש' שכלנו**

פליז דו-צדדי איכותי במחירים מפתיעים

שחור-חיאלי

שחור-קרם

שחור-אדום

שחור-כחול

פליז יחיד: **140 ₪** • 2 פליזים: **130 ₪** ליח' • 3 פליזים: **120 ₪** ליח'
5% הנחה לחושבי י"ש • **10% הנחה** למגורשי גוש קטיף וצפון השומרון. ניתן לשלם ב־3 תשלומים. המחיר אינו כולל דמי משלוח. ההכנסות קודש להמשך המאבק

דרושים סוכנים
טל' 052-5666947

מרכז הזמנות ארצי: 052-5666947

• איתמה: 054-5703260 • אפרת: 052-8109263 • בית אל: 054-5993082 • בית חגי: 050-5974070 • טלמון: 02-9974573
• ירושלים גב"ש: 052-8903906 • ירושלים רמות: 052-3554592 • כפר עציון: 054-5308049 • מצפה יריחו: 052-6236064
• פתח תקוה: 052-5143913, 052-6051054 • רעננה: 052-4307093 • שעלבים: 052-6070936 • תלם: 052-8903906

קדושת החורץ

מתוך "מדריך לשנת השמיטה"
בהוצאת ישיבת רמת-גן
ע"פ פסקי הרב יעקב אריאל שליט"א

היכן חלים האיסורים?

גבולות הארץ לעניין דיני שמיטה

המלאכות האסורות בשמיטה, אסורות בכל חלקי ארץ שנכבשו עלידי עולי מצרים. גבולות אלו כוללים את כל שטח מדינת ישראל כיום (ויש הפוטר את הערבה מאיסורי מלאכה בשביעית). לגבי איסור ספיחין הגבולות שונים.

מצע מנותק

מצוות השמיטה נוהגת מהתורה בקרקע, ומדרבנן גם במה שמנותק ממנה, המוגדר בגמרא כ'עציץ שאינו נקוב', ומכונה בימינו 'מצעים מנותקים'. לכן אסור לזרוע אפילו בעציץ שאינו נקוב. בתנאים מיוחדים התירו לזרוע בעציץ שאינו נקוב הנמצא בתוך בית. ביתר המלאכות, חוץ מזריעה, מותרים בעציצים הנמצאים בתוך הבית, בתנאים הבאים:

א. נפח העציץ צריך להיות קטן מ-40 סאה (כ-330 ליטר).

ב. אסור שהעציץ יהיה מחובר לקרקע או לקיר.

ג. המצע המנותק או העציץ צריכים

להיות עשויים מחומר בלתי חדיר, כגון פלסטיק או P.V.C. אויר אינו נחשב מנתק, כיוון שהשורשים עוברים דרכו, ולכן עציץ תלוי מחייב הוספת מצע מנתק מתחתיו כדי לפוטרו מאיסורי שביעית.

ד. רצפה הצמודה לקרקע נחשבת לחלק מהאבנים בקרקע, ויש לנתק את העציץ מרצפה זו עלידי תחתית בגודל מתאים.

ה. רצפה שאינה צמודה לקרקע (כגון קומה שניה) נחשבת כמנותקת.

ו. כאשר מעבירים עציץ ממקום למקום מעל אדמה גלויה, יש להעבירו עם מצע הפלסטיק שתחתיו, כדי שבזמן ההעברה לא יהיו השורשים חשופים לקרקע.

ז. אסור שענפי הצמח יבלטו מחוץ לעציץ או למצע המנותק שתחתיו.

ח. המצע המנותק או העציץ צריכים לעמוד תחת קורת גג, ולא תחת כיפת השמים. ●

חיסול המלאי!

תיקי גוש קטיף וצפון השומרון

שילוח • בדוכן בית אל • 02-9973875

תיק ילקוט
גב מעוצב
40 ₪
30 ₪ בלבד

תיק כתום
50 ₪
40 ₪ בלבד

תיק כתום
יוקרתי
65 ₪
55 ₪ בלבד

תיק צד
סטודנט
35 ₪
28 ₪ בלבד

תיק איכותי
גדול 36 ליטר
70 ₪
55 ₪ בלבד

תיק ענק
85 ליטר
180 ₪
150 ₪ בלבד

5% הנחה

לכעל תעודת סטודנט

10% הנחה

לתושבי גוש קטיף וצפון השומרון

בחסות:

חא כתום

מועצת יש"ע

ההכנסות קודש להמשך המאבק, המחיר אינו כולל דמי משלוח, צבעי התמונות להמחשה בלבד, המבצע עד גמר המלאי

להזמנות: 052-5666947

יואל הייבוש כפר יחזקאל: "החלטנו לעלות ויהי מה"

כפר יחזקאל הוא מושב עובדים בעמק יזרעאל, בתחום השיפוט של מועצה אזורית הגלבוע. המושב נוסד לפני 87 שנים בט"ו בכסלו תרפ"ב (1921), על אדמות עמק חרוד שנרכשו על ידי יהושע חנקין מבעליהן הלבנוני סורסוק. בראשיתו נקרא המקום בשמו הערבי של השטח והמעיין שבו: "עין טבעון". אחר כך שונה השם לכפר יחזקאל על שם שר האוצר הראשון של עיראק, היהודי ששון יחזקאל, שתרם כסף לקרן הקיימת לישראל לקניית אדמות בארץ. **יואל הייבוש**, אחד מהמייסדים מספר על קשיי העלייה לקרקע, אך מחדד את תחושת השליחות והאמונה בצדקת הדרך ביישובה של ארץ ישראל:

"ימים אחדים התכוננו לעלייה למקום התיישבותנו. תרנו את המקום וקבענו את נקודת המושב. התאספנו בתל עדשים והכינונו את ההכרחי ביותר: אוהלים, צרכי אוכל ועוד. תוך הכנותינו קיבלנו הודעה מוועד הצירים לבלי לעלות, כי אין כספים. גם המרכז החקלאי התנגד לעלייתנו מטעם זה. בכל זאת החלטנו לעלות - ויהי מה. לא הסכמנו להמשיך עוד שנה של נדידה ממקום למקום, וכוחות החיים

ביקשו סדן. קבענו את זמן העלייה ליום השישי, ט"ו בכסלו תרפ"ב. בערב התקדדו השמים, והיורה שהתאחר החל לרדת. הגשם לא עיכבנו. העמסנו את העגלות במטלטלים ויצאנו לדרך מתל עדשים - לטבעון. השמים מכוסים עננים, והגשם יורד ויורד וחודר עד העצמות. הרפש נדבק אל אופני העגלות ומקשה על הנסיעה, כאילו מן השמים מעכבים. המשכנו את דרכנו... בכל זאת, חששמה הציק עם כל צעד: הנה אתה הולך לבנות מקום חדש, והסעד הדרוש מבין חבריך הקרובים - אין. הנאצור אונים לגבור בכוחות עצמנו, ליצור את בניין חיינו בתוך חברת העובדים, ולא נרד ולא נתכחש למקור מחצבתנו? היספיקו הכוחות לחיי יום יום?... ופתאום נשקפה לנו הגבעה בעמק המוקף הרים - והספקות נמוגו. הגענו. ותיכך - לפריקה מן העגלות, ולעבודה... תוך שעות אחדות הקימונו את האוהלים. הגשם יורד? יירד לו! אנו כבר חוסים באוהלים. הוצאנו לחם, וגם קומקום רתח, מישהו התנדב ובישל חמיצה. מצב הרוח מרומם..." ●

המאבק לא תם!

המשך מעמ' השער

על כוונתו לסרס את יעקב ולהכחיד את צאצאיו אחריו. אמנם כף הירך, המגוננת על איבר המין, מנעה את המלאך מלבצע את זממו עד תום, אך מכל מקום הצלחתו להביא לנקיעת כף הירך, משמעותה פגיעה בזרעו של יעקב בדורו של שמד'.

"והכל סבלנו ועבר עלינו". דברים אלה - הרמוזים במדרש - נתפרשו על ידי הרמב"ן בפרשתנו: "והעניין כי המאורע כולו רמז לדורותיו שיהיה דור בזרעו של יעקב, שיתגבר עשו עליהם עד שיהיה קרוב לקעקע ביצתו. והיה דור אחד בימי חכמי המשנה בדורו של ר' יהודה בן בבא וחבריו, כמו שאמרו (שיר השירים רבה ב', י"ח): אמר ר' חייא בר אבא: אם יאמר לי אדם תן לי את נפשך על קדושת שמו יתברך אני נותן, ובלבד שיהרגוני מיד, אבל בדורו של שמד איני יכול. ומה היו עושים בדורו של שמד? היו מביאים כדוריות של ברזל ומלבנין אותן באור ונותנים אותן תחת בית שחיהן ומשיאין נפשותיהם מהם". וכאן מוסיף הרמב"ן,

מילים אישיות - קורעות לב: "ויש דורות אחרים שעשו עמנו כזה ויותר רע מזה, והכל סבלנו ועבר עלינו כמו שרמז: 'ויבא יעקב שלם' (ל"ג, י"ח).

קוראים אנו בהמיית לב את דברי הרמב"ן הללו, ומבקשים לקרוא באוזנינו: לו ידעת מורנו ורבנו ר' משה בן נחמן, את אשר עבר עלינו מאז נכתבו דבריו. לו ידעת כמה עינויים ורדיפות עברו עלינו מאז מסעי הצלב וגזירות תתנ"ו - שבעקבותיהן ודאי נכתבו דבריו - ועד גזירות ת"ח ות"ט והאינקוויזיציה... וכל אלה הן כאין וכאפס היו לעומת הכבשנים והמשרפות ומחנות ההשמדה בתקופת השואה... "והכל סבלנו ועבר עלינו" - כמו שכתבת ויותר ממה שכתבת... ועוד זאת נגלה לך מורנו ורבנו, כי גם עתה בשובנו ארצה עדיין לא הונח לנו ממלחמה וטרור ועדיין צולעים אנו על ירכנו... וסופרים את חללינו... אך דע לך רבנו, כי סמוכים ובטוחים אנו על 'כוחו של זקן' ויודעים נאמנה כי לא ירחק יום נקם ושלום. לא נשחקנו ולא נשברנו, ואוזנינו כרויות עד עלות

השחר - לבשורת הגאולה: **יְבִא יַעֲקֹב שְׁלָם.** ● מוקדש לעילוי נשמתו של הק' עידו זולדן הי"ד, שנרצח בראשית השבוע בפגיעה בליד קדומים.

תפארת יעקב

קהילת

בראשות הרב מרדכי רבינוביץ שליט"א

הקהילה הינה חלק מהיישוב כוכב יעקב (סו דקות מצפון ירושלים)

לפרטים: **אביאלה, 02-9978351, tiferet.yaacov@gmail.com**

אם אתם מחפשים קהילה תורנית פעילה, אתגר התיישבותי, פתרונות דיור מגוונים, **מקומכם אתנו!**

נוער למען ירושלים

לה יחדיו - שעושה כל ישראל חברים" (ירושלמי חגיגה ב' ו') דווקא עתידה ואופייה מהווים היום מקור למחלוקות וקישוט. עם ישראל צריך לנסות לחפש את האיחוד בעיר, להתאחד סביבה כמו בתקופה שבה היא שוחררה. לנוער יש תפקיד חשוב בנושא זה. נוער יכול לאחד, יש לו את התמימות והעוז, יש לו את האהבה הבסיסית לעם ולארץ, יש לו את היכולת ללמוד ולשנות.

פעילות של נוער למען ירושלים, יכולה להחזיר לתודעת הציבור את הקסם הקדוש של העיר, את הגעגוע, את היופי והאור. הרב קוק שם על לב כולנו את העובדה היסודית שציון, שארץ ישראל, שהמבנה המדיני לא יכולים להתקיים ללא הלב, ללא ירושלים. המשמעות של ארץ ישראל, לפי דעתו של הרב, אינה יכולה להתפרש אלא דרך המימד שאותו מציגה ירושלים, מימד של קדושה ושל קסם. אסור לנו לשכוח את ירושלים. ירושלים היא עיר של זיכרון, הזיכרון הוא במובן פשוט, של חיבה וגעגוע אבל גם במובן יותר עמוק: האישיות של האדם מורכבת מזיכרונותיו. האופי של העם מורכב ממה שהוא זוכר, ירושלים מזכירה לנו מי אנחנו, לשם מה אנחנו, כיצד עלינו להיות וכיצד אנו צריכים לפעול. אם אשכנח ירושלים, אשכח את הכל, ואם אזכר, יש משמעות להכל. ●

"המגמה האחרונה של הקודש אינה רק המדינה כי אם כסא מרום מקדשנו. ובעת אשר על נהרות בבל ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון, כאשר ליבנו נשבר ונפשנו נכאה על חורבנו המדיני, מיד נשבענו לא רק לשם ציון, כי אם אל ירושלים שמונו פנינו. "אם אשכנח ירושלים תשכח ימיני".

(הראי"ה קוק, מאמרי הראי"ה)
הרב קוק מבטא בדבריו את חשיבותה ומשמעותה הגדולה של ירושלים, את השאיפה והכמיהה אליה לאורך כל הדורות והשנים, אשר במהלך השאיפה של כל העם היהודי היתה אחת - ירושלים! הציונות הדתית לא מסתפקת רק בהקמתה הפיזית, המעשית של מדינת ישראל, בכינון ממשל ויסוד צבא - אלא חותרת אל ירושלים - המסמלת את הרוח, את הקודש, את התורה.

בתקופה זו אני מרכזת בתנועת הנוער עזרא. בשבת חיי שרה התקיימה שבת הארגון בסניף שלי. במהלך כל החודש עסקנו בנושא "אם אשכנח", כלומר, ירושלים... התנועה לא סתם בחרה להקדיש את חודשי הארגון, וחודשי הנושא שלה דווקא לנושא זה, העיסוק שלנו בירושלים משמעותי דווקא על רקע תקופה זו, שבה אנו חיים - בה עקרונות ואידיאלים שהיו מובנים מאליהם במהלך כל הדורות נתונים במחלוקות. דווקא אנחנו כנוער, וכציבור פועל ומאורגן, חייבים לנצל את הכוחות שלנו, ולהירתם למען חיזוק הקשר אל העיר המדהימה הזאת!

לצערנו הרב, הגענו למצב של הרגל ושגרה לעיר ירושלים. אסור לנו להתייחס אליה כדבר ברור מאליו, רק כי אנחנו רגילים אליה, בטוחים שהיא שלנו, כי כרגע, במצב הנוכחי הזה, אפילו זה לא ברור! לצערנו, אותה ירושלים שעליה נאמר: "כעיר שחבורה

מתחתנים?

מחפשים מזכרת מקורית לאורחים?

ברכון

שכינה ביניהם

במחיר מיוחד לרכישה מרוכזת אפשרות להטבעת הקדשה

לפרטים והזמנות

052-8990321

דביר

המוציא לאור:

מועצת יש"ע

מועצת היישובים היהודיים ביהודה שומרון וחבל עזה בשיתוף: ישראל מאוחדת

בית הדפוס 11, גבעת שאול ירושלים 95477
טלפון 02-6211999
פקס 02-6516662
perla@myesha.org.il

עורכים:
משה מאירסדורף
ישי הולנדר
כותבים:
אריאל פילבר
מרדכי גנון
פרסום מודעות:
שיראל בליינר
052*8903906
גרפיקה:
שקד מורי
הפצה:
מקור ראשון - דוד
052*8908519
עיצוב והפקה:
שיליה • ברכץ
בית אל
טל' 02-9973875

ילדים שלנו

ישוּבִיצִי

ערך ושיבץ:
דאב פראנק
מס' 6

את פתרון התשחץ

יש לשלוח עד יום
ב' ט"ז כסלו

באמצעות דוא"ל:

m@myesha.org.il

או באמצעות הפקס:

02-6516662

נא לציין שם וכתובת

הפותר. בין הפותרים

יוגרו פרסים ממוצרי

גוש קטיף.

הפתרון לתשחץ יתפרסם

מיום ג' י"ז כסלו באתר

www.myesha.org.il

בין הפותרים נכונה זכו

הילדים הבאים: ישי

טרופר משדמות מחולה,

חרות ירד משומריה, ויאיר

הומינר מפתח תקוה.

כל הכבוד! הפרסים

ישלחו בעוד כשבועיים.

ישוב בסדרה גוש עציון	ישי, בן זוגי	ממלי ישראל (מלכים ב')	מאל סדרה עשוי שומשום	יראלי, ניתן לביצוע
גיד הנשה באונקלוס	פנטסטי, אגדי	מיוקת רבה (וישלה)	ויהיו ימי יצחק מאת שנה... (וישלה)	ממריבי מנחת יעקב לעשין (וישלה)
מישובי גוש קטיף ת"ו	בתוכם "עשתה" בשמן רוחם	קיצור מקובל ל"גומר"	נזפו	
יידו, יפנו		קיצור מקובל ל"גומר"		
... דאב עם כבש		קיצור מקובל ל"גומר"		
עיר בשרון		קיצור מקובל ל"גומר"		
מדר, ישימון	ישוב במערב השומרון (5,2)	מילת שאלה	ישוב בדרום הר חברון (3,3)	ותו
ישוב חקלאי	שיעור קשה	ספת, תקית	לא ישן טעימה בלשון סלג	
יבני חיבה לשמעון	יבנה יהודה	חשוף		
	התנחלות ליד היישוב מימד			

המסע בעקבות ההתיישבות

סיפור בהמשכים פרק 30

עצמי, יש לי משפחה..." הוא דיבר אל
מספר אנשים בפנים. הם הסתכלו אליו
בעיניים עצובות. על פניהם היה נראה
שהם מבינים בדיוק על מה הוא מדבר,
גם הם היו נראים עצובים ומיואשים.
אוריאל הסתובב אל שוב. "שוב, מה קרה
בזמן שלא היינו פה? מה הן ההתרחשויות
האחרונות?" שוב הסיט את מבטו מהאדם
שנפרד מחבריו ועזב את הישוב הצעיר
ופנה לאוריאל. "אתמול בלילה נרצח
אחד המתיישבים בפניסה ליישוב." שוב
עצר לרגע והמשיך. "ברגעים אלו ממש
רוב המתיישבים בגרעין אוספים חפציהם
ומפנים את המקום." אוריאל נחרד למראה
שיירת האנשים שיצאה מהבניין נושאת
על גבה תיקים ושקיות. "שוב, האם זה
הסוף של הגרעין? כל הסבל עד עכשיו
היה לשווא?" אוריאל היה מאוכזב. שוב
תפס את אוריאל בכתפו. "האמת עדיין
לא הכול אבוד. ישנו עוד סיכוי אחד
להציל את עתיד הגרעין. היום בלילה
הולכת להתכנס ישיבת חירום של שבע
המשפחות האחרונות שנותרו ובה יוחלט
מה יעשו לגבי ההמשך."

אוריאל כבר רצה לפתוח את פיו
ולשאול מה יוחלט אבל הוא מיד התחרט,
הוא כבר ידע מה תהיה התשובה...

המשך בשבוע הבא...

מאירועי הפרקים הקודמים: אוריאל

נשאב אל תוך תמונה ישנה שהוא מוצא
בבית סבו ומתברר לו שהוא חזר בזמן.
הוא פוגש בשוב, אדם מסתורי, המספר לו
כי הם יוצאים למסע בעקבות ההתיישבות
ביהודה, שומרון וחבל עזה. במסעם,
המתחיל בכותל המערבי, הם עוברים
בישובים שהוקמו בין מלחמת ששת
הימים למלחמת יום כיפור. הפעם אוריאל
ושבו מגיעים לבניין משטרה עתיק בו
מנסים להתיישב שני גרעינים התיישבות
חדשים אך הם נתקלים בקשיים מרובים
בדרך.

אוריאל מצא את עצמו נוחת בשנית
מול בניין המשטרה העתיק. "אנחנו
דילגנו בכמה ימים קדימה." אמר שוב.
הם התקברו לבניין. אוריאל שלח את ידו
כדי לפתוח את דלת העץ הכבדה ולהכנס
אך מישוה מבפנים הקדים אותו והדלת
נפתחה בתנופה. "אני מצטער, אתם
יודעים שהשתדלנו מאוד!" היה זה אדם
גבוה עם מבט עצוב ומיואש. אוריאל זיהה
אותו כאחד המתיישבים שראה כשהגיע
בפעם הקודמת למקום. את ראשו עיטרה
כיפה גדולה ומענינו ירדו דמעות, ניכר היה
שהוא נמצא בסערת רגשות גדולה. "גם
כשהיה בלתי נסבל ולא היו מים נשארו...
אבל עכשיו, עם כל ההתרחשויות
האחרונות... אני חייב לחשוב גם על

על כן בעת ההיא,
בעת המהומה והמבוכה,

אשר סדרי החיים היוונים נתפשטו
בארץ ישראל למכביר, ונשאר רק ברק האמונה
הפנימית השוכנת עמוק בלב הישראלי,
היה האות בדוגמת פך שמן קטן המונח בחותמו
של כהן גדול שאותו לא יטמאו זרים

(הראי"ה קוק, מאמרי הראי"ה)

הושיטו יד למקורים הכואבים

מגבית
חרום
קרן 508

הצילו את התינוקת!

האבא נכה 100% שעבר התקפת לב וצנתורים. האמא עובדת במשק בית לכלכל את הבית. במשך 10 שנים לא נפקדו בילדים ולאחר טיפולים שעלו הון תועפות נולדו תאומות שאחת מהם נפטרה בעת לידתה ואחותה חולה במחלה נוראה שהטיפול בה אינו כלול בסל הבריאות (כ-6000\$ חודשי)!!! וחובותיהם מסתכמים כרגע במאות אלפי שקלים.

פיקוח
נפש
קרן 510

פיקוח נפש!

ט. בת למשפחה שכולה שאביה נהרג באחת ממלחמות ישראל, ולאחר שנות סבל רבות נישאה, ובעת שכרעה ללדת שלישיה, קרסו כל מערכות גופה ושלושת העוברים נפטרו ל"ע.

וכעת מאושפזת בבית לוויןשטין ומרותקת לכסא גלגלים, (בס"ד - בזכות עזרתכם הנדיבה רכשנו עבורה את המכשיר שהיתה זקוקה לו אבל עדיין עלות התרופה המיוחדת למכשיר זה - 1000\$ חודשי, בכדי להציל את חייה, וגם החובות הרבים שרק הלכו וגדלו במהלך הטיפולים!

בערב ר"ח טבת תתקיים תפילה ע"י
מנין מקובלים במערת המכפלה
ויערך פדיון נפש לכל התומכים
והמסייעים למקרים אלו

גלעד א.

לתרומות בכרטיס אשראי חייגו:
1800-39-50-50

כמו כן ניתן לשלוח מעטפה ל-ת.ד. 16216 ירושלים ת"ו
או בהפקדה ישירה בבנק הדואר מספר חשבון: 8209909